

Sonetul mării fără țărmuri

Ioan Grigoraș

A mai trecut o zi și-mi pare lungă,
Distanța până la apusul care
Te mângâie cu fruntea pe picioare
Și-ncet, încet, încearcă să ajungă

La rădăcina ta. Din întâmplare,
Vrea noaptea neagră parcă să străpungă
Ziua trecută ce aleargă-n dungă
Furând din chipul tău stropi de culoare.

Mai trece-un ceas și împletesc din gânduri
Pe fața rimelată de suspine
Imagini vechi, alb-negru, printre rânduri

Te regăsesc cu flori în păr. Știu bine
Că trec în zbor cocorii albi în cârduri,
Dar voi găsi în zori un țărm cu tine.